

Sygn. akt III AUa 1473/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ireneusz Lejczak
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak (spr.) SSA Elżbieta Kunecka
Protokolant:	Katarzyna Sypień

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji E. Ż.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 16 października 2012 r. sygn. akt V U 998/12

I. **oddala apelację;**

II. **wniosek o ponowne przeliczenie kapitału początkowego zawarty w piśmie procesowym wnioskodawcy z 31 stycznia 2013r. przekazać organowi rentowemu do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 października 2012 r. sygn. akt VU 998/12 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy w pkt I zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 22 marca 2012 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy E. Ż. prawo do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego, przyjmując że za rok 1975. miesięcznie wynagrodzenie wnioskodawcy, z tytułu zatrudnienia w Kopalni (...) wynosiło 4.044,00 zł. W pkt II oddalił dalej idące odwołanie, a w pkt III stwierdził, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wyliczeniu wysokości świadczenia wnioskodawcy.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Decyzją z dnia 22 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie ustalił kapitał początkowy dla E. Ż.. Organ rentowy na dzień 01.01.1999 r. przyjął za udowodnione łącznie: 12 lat, 10 miesięcy i 10 dni okresów składkowych (154 miesiące). Kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999 r. wyniósł 90.948,44 zł.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru początkowego obliczony został z lat 1974 – 1983 i wyniósł 133,60% kapitału

Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- 1) od 22.02.1988 r. do 08.03.1988r., ponieważ wówczas wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym;
- 2) ubezpieczenia w Austrii od 01.10.1989 r. do 31.05.1998 r., ponieważ w przyszłości wnioskodawca może ubiegać się o świadczenie emerytalno--rentowe z instytucji ubezpieczeniowej tego kraju.

Wnioskodawca odwołał się od powyżej opisanej decyzji.

E. Ż. był zatrudniony:

- od 03.12.1971 r. do 19.03.1972 r. w (...) w P.O/L.;
- od 15.09.1972 r. do 31.01.1973 r. w (...);
- od 20.02. 1973 r. do 14.12.1974 r. w Kopalni (...) w R.;
- od 16.12.1974 r. do 29.07.1975 r. w Kopalni (...) w S.;
- od 30.07.1975 r. do 31.05.1983 r. w (...) w P.;
- od 01.08.1985 r. do 31.10.1985 r. w Urzędzie Gminy w C.;
- od 15.11.1985 r. do 07.02.1987 r. w - Wojewódzkim Związku Spółek (...) w L.;
- od 01.10.1987 r. do 30.11.1987 r. w (...) L.;
- od 21.01.1988 r. do 21.02. 1988 r. w Zakładzie (...).

W okresie od 22.02.1988 r. do 08.03.1988 r. wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

W dniu 29 grudnia 2011 r. E. Ż. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego.

W dniu 02 stycznia 2012r. ubezpieczony dołączył nowy dowód w postaci legitymacji ubezpieczeniowej.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd orzekł, że odwołanie wnioskodawcy jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, na treść art. 173 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Sposób obliczania wartości kapitału początkowego został określony w treści przepisu art. 174 cytowanej ustawy.

Ogólną regulację w zakresie sposobów dowodzenia wysokości zarobku lub dochodu dla celów emerytalno - rentowych zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. nr 10 poz. 49 z 1983 r.). Jak stanowi § 20 tego rozporządzenia, środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty

są dla pracowników pisemne zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez ZUS albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków. Dokumenty takie są podstawowym dowodem na okoliczność wysokości osiąganych dochodów dla organu rentowego rozpoznającego wniosek ubezpieczonego. Natomiast nie ulega wątpliwości - w świetle stanowiska reprezentowanego w orzecznictwie Sądu Najwyższego - że wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowadniany wszelkimi środkami dowodowymi. Nie obowiązują wówczas ograniczenia, co do środków dowodowych określone w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów (por. wyroki SN z dnia 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06 oraz z dnia 25 lipca 1997 r., IIUKN 186/97).

Z tych względów Sąd dopuścił w sprawie dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy oraz dokumentów zgromadzonych w aktach kapitału początkowego, w tym przedłożonej przez wnioskodawcę legitymacji ubezpieczeniowej.

Wnioskodawca wskazywał, że według niego wskaźnik WPW kapitału początkowego winien być wyliczony z lat 1973 - 1982, a organ rentowy dokonał wyliczeń w tym zakresie z lat 1974 - 1983. E. Ź. wskazywał nadto, ile powinno wynosić we wskazanych latach jego wynagrodzenie.

Dokonując analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz porównania kwot przychodów wskazanych za sporne lata przez wnioskodawcę oraz przyjętych przez organ rentowy do wyliczenia wskaźnika WPW kapitału początkowego Sąd stwierdził, że wynagrodzenia te są takie same w latach 1974 oraz 1980 - 1983. Co do pozostałych okresów, Sąd uznał, że z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS wynika, iż do wyliczenia spornego wskaźnika za okres od 30 lipca 1975 r. do 31 maja 1983 r. organ rentowy przyjął przychody wskazane w zaświadczeniu Rp7 wystawionym za powyższy okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w dniu 02.08.2007 r.

Wpisy dokonane w tym dokumencie są wiarygodne, a na okoliczność innej (wyższej) wysokości przychodów w tym okresie (za lata 1976 - 1979) wnioskodawca nie przedstawił żadnych nowych dowodów. Należało zatem uznać wartości wskazane przez pracodawcę w zaświadczeniu Rp7 za prawidłowe. Zarzuty, że skoro zarobki w 1974 r. stanowiły 148,430/0 przeciętnego wynagrodzenia, to logicznym jest, że w latach 1973 - 1982 gdy był zatrudniony na takim samym stanowisku, stosunek ten mógł się tylko zwiększać (inflacja, wzrost dodatku służbowego, realia PRL) oraz że pensje w górnictwie zawsze przewyższały przeciętne wynagrodzenie, a więc niemożliwe jest, żeby ubezpieczony zarabiał poniżej przeciętnego wynagrodzenia w żaden sposób nie zostały przez wnioskodawcę udowodnione za pomocą dokumentów ani innych środków dowodowych.

Co do pozostałych spornych okresów, tj. z lat 1973 i 1975 (do 29 lipca 1975 r.) organ rentowy przyjął następujące kwoty: za 1973 r. - 12.311 zł, za 1975 r. - 26.558 zł. Na kwoty te składały się: za 1973 r.: za okres od 01 do 31 stycznia 1973 r. - 1.989 zł (wpis w legitymacji z okresu zatrudnienia w (...)), a za dalszy okres od 1 lutego do 31 grudnia 1973 r. organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie pracownicze, gdyż wnioskodawca nie przedłożył na okoliczność osiąganego wówczas wynagrodzenia (zatrudnienie w KWK (...) od 20 lutego 1973 r.) żadnych dokumentów. Za 1975 r. organ rentowy przyjął kwotę minimalnego wynagrodzenia za okres zatrudnienia do 29 lipca 1975 r. w Kopalni w C. oraz wynagrodzenie za okres od 30 lipca do 31 grudnia 1975 r. wykazane we wskazywanym wyżej zaświadczeniu Rp7 wystawionym przez (...). Nie uznał wpisu w legitymacji, gdyż został on określony jako: 1974/1975 na łączną kwotę 28.312 zł.

W pozyskanej dokumentacji z okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 16 grudnia 1974 r. do 29 lipca 1975 r. w KWK (...) w C. (KWK (...)) brak jest dokumentacji płacowej. Z pisma Spółki (...) wynika, że posiada ona jedynie akta osobowe, brak jest natomiast dokumentacji płacowej, co do której - zgodnie z obowiązującymi do końca 1990r. przepisami - brak było obowiązku przechowywania. Taka sama sytuacja dotyczy też dokumentacji płacowej z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w KWK (...) w R. od 20 lutego 1973 r. do 14 grudnia 1974 r. W nadesłanej dokumentacji osobowej, brak jest informacji o wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy w spornych okresach.

Dokonując analizy powyższych okresów Sąd uznał, że organ rentowy prawidłowo wyliczył wynagrodzenie za rok 1973 przyjmując za okres zatrudnienia w (...) w tym roku wpis w legitymacji, a za pozostały okres zatrudnienia (KWK (...)) minimalne wynagrodzenie pracownicze w myśl art. 15 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Natomiast co do wynagrodzenia za rok 1975 r. to organ rentowy słusznie za okres od 30 lipca do 31 grudnia 1975r. przyjął przychody wykazane we wskazywanym wyżej zaświadczeniu Rp7 wystawionym przez (...), natomiast co do odmowy wpisu w legitymacji za okres zatrudnienia w Kopalni w C., to Sąd nie podzielił stanowiska O/ZUS w L..

W przedłożonej kserokopii legitymacji co do okresu od O. stycznia do 29 lipca 1975r: znajduje się wpis za łączny okres 16.12.1974 - 29.07.1975 określony jako: 1974/1975 - 28.312 zł oraz wskazanie, że przeciętny miesięczny zarobek za ten okres wynosił 4.044 zł. W ocenie Sądu stanowiło to podstawę do przyjęcia, że we wskazanym okresie wnioskodawca osiągał wynagrodzenie miesięczne co najmniej w takiej wysokości. Był on wówczas zatrudniony jako pracownik dołowy/maszynista lokomotywy elektrycznej pod ziemią, gdzie wykonywał pracę w warunkach szczególnych, z pewnością więc osiągał wynagrodzenie w wyższej wysokości niż minimalne.

Wysokość wynagrodzenia miesięcznego wpisana w legitymacji ubezpieczeniowej koresponduje z wysokością wynagrodzenia wpisaną w świadectwie pracy. Poza tym z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych oraz ze świadectwa pracy wynika, że wnioskodawca w tym okresie nie korzystał z urlopów bezpłatnych.

Pozostałe zarzuty zawarte w odwołaniu wnioskodawcy Sąd uznał za bezzasadne. Ubezpieczony E. Ż. domagał się przyjęcia 36 miesięcy zatrudnienia w okresie od 16 maja 1983r. do 20 kwietnia 1988r. - za ten okres organ rentowy przyjął wszystkie dotychczas udokumentowane okresy zatrudnienia, a wnioskodawca w tym zakresie nie przedstawił żadnych nowych dowodów. Poza tym na rozprawie w dniu 16 października 2012 r. przyznał, że przez okres trzech lat nie był zatrudniony, choć nie uchylał się od pracy.

Wobec tak poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjmując za 1975 r. za okres zatrudnienia w KWK w C. miesięczne wynagrodzenie w kwocie 4.044zł, a w pozostałym zakresie odwołanie oddalił.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wyliczeniu wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy, gdyż ustalenie spełnienia w tym zakresie przesłanek nastąpiło na skutek przeprowadzonych w toku postępowania sądowego dowodów.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca zaskarżając go w części oddalającej odwołanie oraz stwierdzającej, że ZUS Oddział w L. nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wyliczeniu wysokości świadczenia (pkt. II i III wyroku).

Apelujący zarzucił wyrokowi:

I. błąd w ustaleniach faktycznych, będący skutkiem naruszenia przez Sąd I instancji dyspozycji przepisu 233 § 1 k.p.c. poprzez wydanie rozstrzygnięcia, które pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, tj. poprzez:

-.

- błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż ubezpieczony nie wykazał wysokości swoich zarobków za rok 1973 - co uzasadniało przyjęcie przez organ rentowy, iż zarabiał on w tym czasie minimalne wynagrodzenie, podczas gdy z przedłożonej do akt sprawy legitymacji pracowniczej (str. 82 i 83,) wynika, że przeciętne miesięczne wynagrodzenie w okresie od 20.2.1973 do 1.10.1974 wynosiło 4.984 zł - co odpowiednio ze wskazaną przez Sąd kwotą 1.989 zł (za okres od 1.1.1973 do 31.1.1973) daje łączny roczny zarobek za rok 1973 w wysokości 53.495 zł, a w konsekwencji stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia w wysokości 159;
- błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż przyjęte przez organ rentowy przychody wskazane w zaświadczeniu Rp7 za okres od 1976 do 1979 są prawidłowe - podczas gdy udowodnione przychody za okres 1973 (w wysokości

jak wyżej), 1974 - 75 oraz 1980 - 82 (dotyczą pracy na podobnych stanowiskach w górnictwie) kształtują się w wysokości od 1,5 do prawie 3 razy większej niż kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia, zatem ubezpieczony, wykonując podobną pracę w górnictwie w okresie 1976 - 79 jak w latach wyżej wskazanych - zarabiał podobnie jak w okresach udowodnionych; nie jest możliwe, by jak twierdzi organ rentowy, zarabiać na tych stanowiskach poniżej przeciętnego rocznego wynagrodzenia;

2) naruszenie przepisu art. 232 kpc poprzez niedopuszczenie z urzędu dowodów niewskazanych przez stronę (w szczególności dowodu z opinii biegłego co do ustalenia faktycznej wysokości dochodów na określonym stanowisku ubezpieczonego w okresie 1976-1979) wobec uzasadnionych wątpliwości co do wiarygodności przedstawionych przez organ rentowy dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (m.in. zaświadczenia Rp7), które uniemożliwiały prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy i pozwalały na obiektywną ocenę, iż ten materiał dowodowy nie wystarcza do podjęcia rozstrzygnięcia.

3) naruszenie przepisu art. 477¹⁴ kpc poprzez oddalenie odwołania (w pkt II i III wyroku) w sytuacji zaistnienia przesłanek do jego uwzględnienia.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:

- a)
- a) określenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1973-1982 na co najmniej 173,49%, przy uwzględnieniu stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok 1973 w wysokości 159 oraz za rok 1976-1979 w wysokości 159;
 - b) orzeczenie, iż ZUS Oddział w L. ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wyliczeniu wysokości świadczenia;
 - c) zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kosztów procesu, nadto apelujący wniósł o:

dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego co do ustalenia faktycznej wysokości swoich dochodów na określonym stanowisku w okresie 1973-1979.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. Z 2009r., nr 153, poz. 1227), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 ustawy, a więc dotyczących ustalania wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 2-12 zawartych w art. 174 ustawy. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3).

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę (...).

Wnioskodawca na etapie postępowania apelacyjnego, ograniczył swoje żądanie do uwzględnienia mu, przy obliczaniu kapitału początkowego, wynagrodzenia osiąganego przez niego w roku 1973, w Kopalni (...) w R., poprzez przyjęcie wartości wynagrodzenia osiągniętego przez niego w 1974 r.

Wnioskodawca argumentował, że fakt zatrudnienia w kopalni i wykonywanie przez niego pracy na tym samym stanowisku w roku 1973 r., jak i w roku 1974 r. uzasadnia przyjęcie, że otrzymywał on wynagrodzenie w takiej samej wysokości.

Z tego też względu kwestionował prawidłowość przyjęcia za rok 1973r. przez organ rentowy wynagrodzenia minimalnego, z uwagi na brak wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej wartości wynagrodzenia za rok 1973 r. .

Odnosząc się do żądania wnioskodawcy wyartykułowanego w apelacji, stwierdzić należy, że trafnie uznał Sąd Okręgowy, iż żądanie wnioskodawcy nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, a tym samym nie może zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasady wypłaty z tych świadczeń (Dz. U. nr 10, poz. 49 z późn. zm.), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobków lub dochodu stanowiącego podstawę emerytury lub renty są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokość osiągniętych zarobków. W braku możliwości uzyskania niniejszych dokumentów możliwe jest przyjęcie kopii dokumentacji płacowej, sporządzanej przez inne instytucje przechowujące dokumentację danego zakładu pracy bądź prywatnego przechowawcy. Przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dokumentacji zastępczej obowiązuje ścisła zasada uwzględniania tylko takich składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwałyby w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia premie i nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione wówczas, jeżeli zachowana dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę i w określonej wysokości (wyjaśnienia departamentu Świadczeń Emerytalno - Rentowych z dnia 14 lipca 1999 r.).

Z żadnego z dokumentów, o których mowa powyżej, nie wynika wysokość zarobków uzyskiwanych przez wnioskodawcę w 1973 r., z tytułu pracy w Kopalni w R.. Brak jest stosownych wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, które potwierdzałyby wysokość uzyskiwanych przez wnioskodawcę zarobków w roku 1973r. Jak wskazano powyżej, ustalenie kapitału początkowego, może być dokonane tylko i wyłącznie w oparciu o pewne dane liczbowe, a nie dane hipotetyczne. Z tego też względu stwierdzić należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wysokość zarobków za rok 1973 , była identyczna jak zarobki w roku 1974 r. Na tę okoliczność nie zostały przedstawione żadne istotne dla sprawy dowody. Sąd Okręgowy, jak również Sąd Apelacyjny nie podważają samego faktu zatrudnienia wnioskodawcy w tym okresie, jednakże wskazują, że nie jest możliwym przyjęcie za ten okres wysokości zarobków, jakie wnioskodawca otrzymywał w kolejnym roku zatrudnienia.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie miał możliwości przyjęcia przy obliczeniu podstawy wymiaru kapitału początkowego innej wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez wnioskodawcę w spornym okresie aniżeli wynagrodzenie minimalne.

Istotnie, o ile postępowanie przed organem emerytalnym ma charakter administracyjny, to przed Sądem strona może wykorzystać wszystkie prawem przewidziane środki dowodowe.

W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia dowodowe wynikające z Rozporządzenia w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasady wypłaty z tych świadczeń, stąd też okresy zatrudnienia i osiągnięte wynagrodzenie mogą być udowodnione wszystkimi środkami dostępnymi w procesie cywilnym. Jedynym ograniczeniem dla Sądu jest to, aby ocena takich dowodów nie przekraczała granic swobodnej oceny dowodów, o której mowa w art. 233 § 1 k.p.c. i nie stała się oceną dowolną.

Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie miała miejsca. Sąd podejmując próbę ustalenia wysokości wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawcę w spornym okresie rozważył całokształt okoliczności sprawy. Szczegółowe powody, ze względu na które Sąd Okręgowy ustalił, iż nie jest możliwe ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy, w okresie pracy w Kopalni w R., zostały szczegółowo podane w rozważaniach, a sposób argumentacji i wnioski nie budzą zastrzeżeń Sądu Apelacyjnego.

Jak trafnie bowiem podkreślił Sąd Okręgowy, wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów pozwalających na ustalenie kwotowej wysokości wynagrodzenia w roku 1973 r. Nie jest zatem możliwe przeprowadzenie hipotetycznego ustalenia zarobków wnioskodawcy za rok 1973 r. poprzez przepisanie wynagrodzenia z roku 1974.

Z tych względów Sąd Apelacyjny uznał, że ustalenia Sadu Okręgowego odnośnie niemożności ustalenia wynagrodzenia wnioskodawcy w spornym okresie są prawidłowe. Nie jest zatem możliwe ustalenie wartości kapitału początkowego przy uwzględnieniu dochodu wnioskodawcy w roku 1973.

Wyrok Sądu Okręgowego, jako trafny, nie może zatem zostać zmieniony.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w pkt I wyroku na mocy art. 385 kpc, oddalił apelację wnioskodawcy.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny stwierdza, że nowy wniosek o przeliczenie kapitału początkowego zawarty w piśmie procesowym z dnia 31 stycznia 2013 r., podlega przekazaniu bezpośrednio do organu rentowego celem rozpoznania na mocy art. 477¹⁰ § 2 kpc.

R.S.